

FUNCTIEGERICHT DENKEN IN
HET BOVENLOKALE VELD

Decreet Bovenlokale Cultuurwerking
14.03.2019

Het functiegericht denken dat reeds aanwezig is in de sectordecreten op het Vlaamse niveau en dat vertrekt vanuit de procesmatige inhoudelijke werking van aanvragers, wordt doorgetrokken naar het bovenlokale niveau. Het decreet voorziet in de ondersteuning van projecten door middel van vier functies: “experimenteren en innoveren”, “creëren en produceren”, “spreiden en presenteren”, “leren en participeren”. Doordat functies een geschikte basis vormen om specifieke criteria te ontwikkelen, laat de functiegerichte benadering een beoordeling op maat van een werking toe.

1 EXPERIMENTEREN EN INNOVEREN

“Experimenteren en innoveren” staat voor het ontwikkelen of begeleiden van de culturele praktijk, talent, carrière, methode, organisatie en oeuvre. Het vertrekt van het reflexief detecteren van een ontwikkelingskans of uitdaging, en door middel van een op voorhand onbekend leertraject zoeken naar een nog onbekend gewenst antwoord hierop. Een organisatie kan zich zowel richten op de eigen ontwikkeling als op het begeleiden, laten ontwikkelen en doorgroeien van het culturele experiment van individuen of andere organisaties. Bij een experiment primeert het proces op de bereikte output. Een zoektocht is een inspanning en hoeft niet noodzakelijk te leiden tot een concreet eindresultaat. Innovatie is het uiteindelijke resultaat van een succesvol experiment en behelst een nieuw of significant betere antwoord op de culturele uitdaging. Een succesvol experiment leidt dus tot nieuwe vormen van productie, creatie, educatie, participatie of communicatie en ondersteunt innovatie in het bovenlokale culturele veld.

2 CREËREN EN PRODUCEREN

“Creëren en produceren” staat voor het doelgericht creëren en realiseren van culturele producten, methodes of diensten. Deze functie omvat zowel het voorbereiden, plannen en uittekenen van culturele acties en creaties, als de nodige ondersteunende processen zoals financiering, logistiek, budgetcontrole, concrete realisatie en het klaarmaken voor publiek en spreiding. Het eindpunt is grotendeels bekend vanaf de aanvang van de productie. Dit betekent echter niet dat er geen onderzoek kan plaatsvinden naar de specifieke wijze van realisatie van het concrete product, methode of dienst. Zowel de productie van nieuwe culturele producten, methodes of diensten, als de organisatie van de herneming van reeds bestaande komt in aanmerking voor subsidiëring. Belangrijk is steeds een visie te ontwikkelen op publieksbereik, zonder eventueel zelf een presentatie- of participatiefunctie te moeten opnemen. Voor zowel “experimenteren en innoveren” als ‘creëren en produceren’ geldt dat er wordt gereflecteerd, onderzocht, uitgetoet, ... Maar de finaliteit is anders. De functie “creëren en produceren” richt zich op de realisatie van een concreet product (tentoonstelling, publicatie, voorstelling, ...). Het gaat hierbij veeleer om een resultaatsverbintenis. De functie “experimenteren en innoveren” heeft eerder oog voor de ontwikkeling van talent en de verdieping van een praktijk of werking zonder een concreet eindresultaat voor ogen bij de aanvang van het proces. In deze gaat het eerder om een inspanningsverbintenis.

